

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

iiij. De interdicto generali loci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

contigua, nec ne, & conſequenter an interdicta Eccleſia, & priori Cœmeterio * contigua Eccleſiæ interdictum cenſetur aliud Cœmeterium, quod eſt poſt parietem, & ita an interdicto vno Cœmeterio, & alterum etiam interdictum intelligatur? In qua difficultate Tabiena vbi ſupra putat hæc Cœmeteria non eſſe contigua, ideo vno interdicto, non eſſe interdictum alterum, quod probat, quia paries intermedius, neutrius Cœmeterij pars eſt, Cœmeterium enim non continet parietem, ſicut Eccleſia, vel Capella, quia paries Eccleſiæ, vel Capellæ eſt pars eius. Ego autem in hac re non facile crederem hæc Cœmeteria non eſſe contigua; Quamuis enim Cœmeterium non requirit parietem tanquam partem ſui, quando tamen Cœmeterium habet parietem, tunc paries eſt pars ipſius Cœmeterij, vt conſtat, quia etiam intra parietem ipſius Cœmeterij fieri poſſunt, & ſolent foſſæ ad ſepulturam. Deinde ex alio capite defendi poteſt, interdicto vno Cœmeterio non interdictum eſſe & alterum; Quia ſcilicet ſunt duo Cœmeteria per ſe totalia, & vnum ab altero non dependet: vnde ſi illa duo Cœmeteria ita ſe haberent, quod vnum ſit pars alterius, tunc interdicto vno, interdicuntur etiam, & alterum. Et hoc mihi videtur neceſſario dicendum attenda diſpoſitione d. cap. ſi Ciuitas, de ſenten. excomm. lib. 6. vbi conſtituitur quod interdicta Eccleſia, interdicuntur etiam Capella illi contigua, & Cœmeterium illi contiguum; quia nimirum Capella hæc, & Cœmeterium illud ſunt aliquid ipſius Eccleſiæ cui ſunt contigua. Vnde, ſi eſſent duæ totales Eccleſiæ, & independentes vna ab altera, quamuis eſſent contiguæ, vna interdicta, non eſſet altera interdicta, vt diximus. Idem dicendum, ſi poſt Eccleſiam ſuccedat Cœmeterium contiguum, & poſt illud, Cœmeterium aliud illi contiguum, interdicta Eccleſia interdictum eſſet vtrumque Cœmeterium, ſi pertinet ad eandem Eccleſiam, quia pro vno habentur, non autem ſi alterum ad aliam Eccleſiam pertineat.

A D D I T I O.

* Adde. Et quod Cœmeteria dicantur contigua, etiam ſi habeant parietem intermedium, conſtare poteſt ex eo, quod ſi ſunt diſtincta, neceſſario diſtingui debent, vel foſſato, vel ſepe, vel pariete, aut alio ſimili, per quod differentia, ſeu diſtinctio conſtituatur inter vnum, & alterum; & tunc paries ille, vel quæuis alia res, diuidens vnum ab altero cenſeri debet pars extrema alterutrius Cœmeterij, & ſic dicenda erunt contigua, quia ipſorum extremitates ſe inuicem contingunt: ſecus vero eſſet, ſi quid extraneum, aut alienum, puta, locus ad iter habendum, aut quid ſimile interponeretur inter vnum, & alterum; & eſt ſimile de facto in continenti; quod dicitur eſſe illud, quod ſi nullo actu extraneo interpoſito, de quo late Abb. conſil. 100. num. 2. 1. par. Conſiliorum.

De Interdicto Generali loci. Cap. III.

S Y M M A R I V M.

- 1 Interdicta Ciuitate, ſuburbia etiam, & continentia ædificia interdicta ſunt.
- 2 Suburbiorum, & continentium ædificiorum nomine quid intelligatur.
- 3 Continentia ædificia quænam cenſenda.
- 4 Interdicta Ciuitate, an ædificia contigua, vel adhærentia ſuburbijs interdicta ſint.
- 5 Interdicta ciuitate, aut regno, an interdicta ſint ſuburbia, quando ad aliam ciuitatem, aut regnum pertinent.
- 6 Interdicta ciuitate, quæ ad vnum dominum pertinet, an interdicta ſint continentia ædificia ad alium dominum pertinentia.

- 7 Interdicta ciuitate ab Epifcopo illius, an interdicta ſint ſuburbia, quæ ad alium Epifcopum, & aliam diœceſim pertinent.
- 8 Interdicto relaxato quoad ciuitatem, vel caſtrum, intelligitur amotum quoad ſuburbia illius.
- 9 Suburbia partes ſunt ciuitatis, nec plus facere licet in ſuburbijs interdictis, quam in ciuitate interdicta.
- 10 Interdicta ciuitate Cathedralis Eccleſia interdicta etiam cenſetur.
- 11 Interdicta ciuitate, ciues, & habitatores eius interdicti non cenſentur.
- 12 Interdicta ciuitate, ſi poſtea augetur ciuitas, pars aucta etiam interdicta erit.
- 13 Interdicta ciuitate deſtructa, adhuc locus ille interdictus manet.
- 14 Eccleſia deſtructa, ſi reſtituatur, conſecrari debet, & quæ huius ratio ſit.
- 15 Eccleſia deſtructa ceſſant indulgentiæ illi conſeſſæ, & quare.
- 16 Præuilegia Eccleſiæ conſeſſa, etiam deſtructa illa, reſtinent, & quæ huius ſit ratio.
- 17 Interdicta terra alicuius domini, plures terras habentis, an omnes interdicta ſint, vel aliqua tantum.
- 18 Interdicta terra alicuius domini, comprehenduntur omnes illa, in quibus exercet iuriſdictionem temporalem.
- 19 Interdicta terra domini alicuius, interdicta ſunt omnes illæ terræ, quæ dictus dominus in feudum, & emphyteuſim habet.
- 20 Interdicta terra alicuius, interdicuntur terræ omnes, quæ ad eum ratione dotis vxoris pertinent.
- 21 Interdicta alicuius terra, intelliguntur omnes terræ, in quibus dominus ille habet vſum fructum.
- 22 Interdicta terra Domini alicuius, interdicuntur omnes terræ, quæ dicto domino adhæſerunt in crimine, propter quod latum eſt interdictum.
- 23 Interdicta terra domini alicuius, an, & quando interdicta ſint terræ, quam dominus ille communem cum alio habet.
- 24 Interdicta terra pignorantis, an comprehendatur terra pignorata.
- 25 Interdictis terris domini alicuius, non comprehenduntur terræ, quæ poſtea de nouo acquirit.
- 26 Interdicta terra, ſi eam dominus vendat, aut alio modo amittat, aut alienet, an adhuc interdicta maneat.
- 27 Fluvius idem eſt, quamuis aquæ de nouo ſemper ſuccedant.
- 28 Interdictum generale loci, quinam ſeruare tenentur.
- 29 Interdictum generale loci exempti etiam, & religioſi ſeruare tenentur.

1 **A**ntea quid Interdictum Generale ſit, expoſuimus: nunc autem qualiter intelligi debeat, declarandum eſt. Primo igitur Interdicta Ciuitate intelliguntur etiam interdicta ſuburbia, & continentia ædificia, vt habetur expreſſe in cap. ſi Ciuitas, de ſenten. excomm. lib. 6. Quo in loco Pontifex ait ſe latè interpretari, ſeu ampliare noſſe Ciuitatis, vt etiam extēdatur ad ea, quæ ſunt extra muros, cum alioquin Ciuitas propriè ſignificet ſolū id, quod murorum ambitu continetur, non autē illud, quod extra poſitum eſt, vt patet ex d. cap. ſi Ciuitas, & l. 2. ff. de verb. ſignificat, & quod de Ciuitate dicitur, ſimiliter de Caſtro, & Villa intelligendum eſt, vt in d. cap. ſi Ciuitas, habetur & DD. communiter iradunt, licet proptiè hæc ſuburbia non habeant. Summa Aſtenſis. par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. S. Anton.

Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, ca. 4. vers. Item si interdicitur locus. Angelica, verbo, interdictum, 2. nu. 3. Summa Pisanello, verbo, interdictum, 2. Syluester, in verbo, interdictum, 2. nu. 5. vers. Quartum. Tabiena, verbo, Interdictum, 1. nu. 1. §. Duodecimo. Nau. in Manual. capit. 27. numer. 167. Martin. Ledesm. 2. 4. questione 26. artic. 2. trad. de inter. Notab. 3. Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 8. vers. Septimo, de sent. excomm. lib. 6. Cosmus Philarchus de officio Sacerd. par. 1. c. 3. li. 4. Corona Confessorum tit. de interdicto num. 3. Toletus libr. 1. instruct. Sacerd. cap. 18. Hentiquez lib. 13. de excom. & interd. ca. 42. §. 4. Vgolin. de censur. Eccles. Tabul. 5. capitul. 21. §. 1. post Palad. 4. dist. 18. quaest. 8. art. 1. Conclus. 3. Causa verò propter quam facit Pontifex hanc tam latam odiorum interpretationem, singulariter notanda est, nimirum, ne eludatur & frustratoria fiat sententia interdicti, & ne suo fine, effectus, & obseruatione careat; si enim interdicta Ciuitate suburbia interdicta non essent, possent in suburbij celebrari omnia diuina officia, vnde, possent etiam totus populus Ciuitatis in suburbij celebrare, ibique ad Diuina audiendi omnes facile concurrerent. Quam etiam rationem Pontifex in cap. si sententia, in fine, de sen. excomm. lib. 6. & in cap. cum inter, de consuetud. in antiq. insinuat. Ex qua Constitutione, hanc generalem regulam colligere possumus; Quotiescunque si non fuerit lata interpretatio in odij, & penis, sententia esset frustratoria, id est, nullum conlequeretur effectum, semper facienda est lata interpretatio.

Dubium primum esse potest in hac materia, quid Suburbiorum, & continentium aedificiorum nomine intelligatur? Cum Respondetur; Suburbia ea esse, quae communi nomine *Burgis* dicuntur, id est aedificia extra, & prope Ciuitatem, in quibus domus sunt contiguae vna ad alteram, ita ut faciant aliquam viam vnā, vel plures, ut colligitur ex Geminiano, in d. cap. si Ciuitas, & S. Anton. 3. par. tit. 27. de interdicto, cap. 3. §. Item si interdicitur locus, Syluestro, verbo, interdictum, 2. vers. Quartum. Corona Confessorum tit. de interdicto, num. 3. Vgolin. Tab. 5. capit. 21. §. 1. id quod nomen ipsum significat, est enim suburbium, quasi sub Vrbe constitutum, hoc est aggregatio aedium plurium proxime post Vrbe existentium. Ad autem aliquam aliam conditionem, ut scilicet faciant viam, quae ducit recta ad portam Ciuitatis, vt notat S. Anton. citat. verum cum ex situ, & qualitate loci non nunquam contingat, ne faciant viam rectam, quae ad portam Ciuitatis ducit, partum aut nihil referre potest nomen aedium, satis enim est quod sint prope Ciuitatem. Aliqui etiam aliam conditionem addunt nimirum, vt sint intra vltimam portam, seu intra vltimum vallum aut fossam, quae tamen conditio mihi non videtur necessaria, quia multa sunt suburbia, quae nec aliquam portam, nec vallum aliquod habent.

Continentia aedificia sunt domus sparsim hic, illive prope ciuitatem constructae, & urbana praedia, quae nec villam, nec suburbium faciunt, nec seruatam contiguitatem, aut ordine aliquo in diuersis locis aedificantur ex Gemin. Anchar. & Philip. Franco, in d. cap. si Ciuitas, S. Anton. & Vgolin. vbi supra. Quatenus autem continentia aedificia aut suburbia extenduntur, ad hoc vt interdicta Ciuitate, ipsa etiam interdicta esse censentur nisi aliunde constet iudicis, seu boni viri arbitrio discernendum erit, qui hoc ipsum ex situ loci, ex communi loquendi vsu, & consuetudine, & ex alijs aestimabit, ex gloss. in d. cap. si Ciuitas, in verbo, continentibus de sentent. excomm. lib. 6. & l. 1. de aedificia, & l. vt Alphenus, & l. qui in continentibus, ff. de verbo. signif. Angelica, verbo, interdictum, 2. num. 4. Syluest. verbo, interdictum, 2. §. 4. Tabiena, verbo, interdictum, 1. nu. 1. §. Duodecimo. Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 8. in fine vers. Quae verò dicantur, de sentent. excomm. lib. 6. Summa Astenf. par. 2. lib. 7. tit. 16. ar. 1. Hentiquez lib. 13. de Excomm. & interd. capit. 42. §. 4. Vgolin. Tab. 5. cap. 21. §. 1. & Corona Confessorum tit. de interdicto, nu. 3. Qui auctores omnes addunt iudicem in arbitrando quouique extendantur haec continentia, debere attendere ad rationem d. c. si Ciuitas, in quo ideo declarantur interdicta continentia sub interdicto Ciuitatis,

ne sententia fiat frustratoria, vnde, tantum debet extendere haec continentia, vt populus non possit communiter illuc concurrere ad officia Diuina, & Angelica, & Syluester dicunt, sibi videri extendi posse per vnum milliari; quorum opinio videtur satis probabilis, quicquid Hentiquez vbi supra maiorem distantiam requirit; satis enim est, vt tantum distet, vt valde laboriosum sit illuc ire, nec populus passim eo conuenire potest.

Quaerit vterius Calder. in tract. de Eccl. interd. membr. 2. num. 26. an aedificia contigua, vel adhaerentia suburbij, & continentibus aedificijs comprehendantur etiam sub interdicto Ciuitatis? Cui Respondetur; quod domus illae, quae sunt contiguae, vel adhaerentes, aut valde propinqua suburbij, id est Burgis, sint etiam interdicta, quia sunt pars ipsorum suburbiorum. De illis verò, quae adhaerent aedificijs continentibus, Respondeo secundum ea quae Angel. & Syluest. cit. tradunt, si vltra mille passus distant; probabile est non contineri. Quod autem diximus de suburbij, & continentibus, aedificijs Ciuitatis, intelligitur etiam de suburbij, & continentibus aedificijs Villae, Castri aut alterius cuiuscunque loci, quomodocunque vocetur, vt ex d. c. si Ciuitas, & DD. ibi colligitur.

Dubium secundum est, An si interdicitur Regnum, aut Prouincia, & extra vnā Ciuitatem sint vnū, vel plura suburbia, & continentia aedificia, quae ad aliud Regnum, aut ad aliam Prouinciam pertineant, quae sunt in continentibus Regnorum, aut Prouinciarum; An scilicet tunc interdicto Regno illo, aut Prouincia illa, intelligantur etiam interdicta suburbia, seu aedificia continentia, quae sunt in aliqua Ciuitate illius Regni pertinētia ad aliud Regnum, aut Prouinciam? Ioan. Calderin. S. Anton. Syluester, & Tabiena, locis superius allatis, dicunt suburbia ista interdicta esse propter rationem d. c. si Ciuitas; & quia ibi sit absolute mentio suburbiorum, non determinando ad quam Ciuitatem, siue ad quod Regnum, aut quam Prouinciam illa pertineant. In hac autem difficultate ego duo haec probabiliter dici posse existimo;

Primum est, si sit interdicta Ciuitas, quamuis suburbia pertineat ad aliam Ciuitatem, vel ad aliud Regnum, aut aliam Prouinciam intelliguntur etiam interdicta, & hoc bene probant rationes allatae.

Secundum est, si non interdicitur Ciuitas, sed Regnum aut Prouincia, tunc quidem probabilior mihi videtur contraria sententia, vt suburbia non sint interdicta, quia in hoc casu cessat ratio d. cap. si Ciuitas. Siquidem, ibi extenditur nomen Ciuitatis vt comprehendat etiam suburbia, ne sententia efficiatur frustratoria id est, ne communiter omnes homines Ciuitatis Diuinis inter sint; in hoc autem casu, quando interdicitur Regnum, non efficitur villo modo sententia frustratoria, quia satis est, quod totum fere Regnum illud interdictum feruet, & sic non efficitur frustratoria; Vnde, sicut parum refert, si interdicta Ciuitate aliqui de Ciuitate ad Diuina celebranda vel audienda extra Ciuitatem, & suburbia eant; ita etiam si aliqui de toto Regno violent interdictum, non ideo sententia efficitur frustratoria.

Dubium tertium est, An interdicta Ciuitate intelligantur interdicta suburbia alterius Domini; & quaestio solida est quando Ciuitas ad vnū Dominum pertinet, & suburbia ad alterum, & Ciuitas interdicitur ob delictum Domini Ciuitatis. Respondeo etiam suburbia alterius Domini esse interdicta, ex Couar. in cap. Alma mater, part. 2. §. 1. numer. 8. in fine, versicul. est tamen iatelligenda de sentent. excomm. lib. 6. post Syluestrum in verbo, interdictum, 2. versicul. Quartum. Quia dispositio d. cap. si Ciuitas, non se restringit ad suburbia, quae sunt eiusdem Domini, vel alterius, sed simpliciter & absolute loquitur. Et quia militat ratio d. capituli, si Ciuitas, in hoc casu, ad eundem modum quo si Ciuitas illa pertinet ad diuersos Dominos, & media pars ad vnū, & alia media pars ad aliū Dominum pertinet; & tamen in eo casu propter delictum vnus Domini tantum, tota intelligitur interdicta. Neque hoc mirum videri debet, cum interdictum etiam feratur in innocentem; & quia alijs sententia frustratoria esset.

Dubium quartum eſt. An ſi Civitas pertinet ad unam Diaceſim, & ſuburbia ad aliam, & ſic interdictum hominis (nam de interdicto iuris conitat ex dictis) latum ab Epilcopo Civitatis pertinet? Ratio dubitandi eſt: quia Epilcopus Civitatis nullam (vt ſupponitur) in ſuburbia Iuriſdictionem habet; ergo non videtur illa interdiceri poſſe. Ioann. Calderin. in tract. de interdicto, capit. 3. in fine, 2. verſ. Circa quod, & verſ. Sed nunquid S. Anton. 3. part. tit. 27. cap. 3. in fine, verſic. Item ſi interdicatur locus. Sylueſter; verbo, interdictum, 2. verſic. Quartum, & Tabiena verbo, interdictum, 1. §. Duodecimo, & alij nonnulli putant quod ſi loquamur de iure ſcripto, non ſunt interdicta illa ſuburbia; ſi tamen attendamus rationem dicap. ſi Civitas poſſet dici eſſe interdicta, non quidem ab homine, ſed a iure, arg. cap. Nuper, de ſentent. excommuni. Quam etiam ſententiam ſequuntur Ioan. Andr. & Gemin. in d. cap. ſi Civitas, nu. 1. 1. verſic. Quare quia textus, vult. Mihi tamen magis placet eorum opinio, quid dicunt, etiam ex iure ſcripto ſuburbia interdicta eſſe; habemus enim expreſſe in iure, ſcilicet, in d. cap. ſi Civitas, nomine Civitatis etiam comprehendi ſuburbia, ergo ex vi ipſius iuris ſcripti dicendum erit illa interdicta eſſe, & ita expreſſe ſentunt. Archid. quem refert, ac ſequitur Vgolin. de cenſur. Eccleſ. Tab. 5. cap. 21. §. 1. num. 2. Tabiena, in verbo, interdictum, 1. §. Duodecimo, & fauet Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 8. in fine, verſic. eſt tamen intelligenda reſponſio, de ſent. excommuni. lib. 6. Palud. expreſſe in 4. diſt. 18. quaſt. 8. art. 1. principali, §. Quantum ad primum. Concluſ. 3. vbi hanc regulam tradit; Si principalis locus eſt interdictus a iure, tunc totum eſt interdictum a iure; Sin autem principalis locus eſt interdictus ab homine, ac ceſſorius eſt interdictus ab homine.

Quod ſi queras ſi ſuburbia ſint interdicta in hoc caſu ex vi iuris, quis relaxare poſſe interdictum ſuburbiorum? Reſponder Palud. cit. ipſum interdicens, etiam ſi inferior ſit Epilcopo, relaxare poſſe, Ratio eſt, quia interdictum hoc fertur a iure, & conſequenter ad interdictum hominis, quia vero ſublato principali remouetur ceſſorium, (quandoquidem ceſſorium, vt habetur in cap. ceſſorium, de reg. iur. lib. 6. ſequitur conditionem principalis) inde eſt, quod relaxato, vel amoto interdicto quoad Civitatem, vel Caſtrum, intelligitur amotum quoad ſuburbium, etiam ſi amovens erat talis, qui non potuiſſet amovere interdictum iure principaliter poſitum, puta inferior Epilcopo; quia ſicut hoc ipſo quod homo interdixit Civitatem, conſequenter interdicta erant ſuburbia; ita hoc ipſo quod relaxat interdictum Civitatis, conſequenter intelligitur relaxat interdictum ſuburbiorum, quaedam enim tranſeunt cum Vniuerſitate, quae alias non tranſirent.

Dubium quintum eſt. An ita ſtrictè intelligantur interdicta ſuburbia, ſicut interdicta Civitas? Reſponder eodẽ proſus modo interdicta eſſe, nec quicquam amplius in illis licere, quam in Civitate licet. Ratio eſt; quia d. ca. ſi Civitas facit ſuburbia partem Civitatis, dum vult nomen Civitatis ad illa extendi.

Dubium ſextum eſt. An interdicta Civitate, Cathedralis Eccleſia interdicta etiam cenſetur? Ioann. Staphileus in tract. de literis gratiae & iuſtit. & refert Couar. in capit. Alma mater, par. 2. §. 1. nu. 4. verſic. Sed ob vniuſ, de ſent. excommuni. lib. 6. inuere videtur partem negatiuam, arg. cap. Quamuis, §. quanquam, de praebend. lib. 6. Vgolin. autem in Tab. 5. cap. 21. §. 5. num. 1. etiam in hoc caſu interdictam Cathedralis eſſe putat; quae etiam ſententia mihi placet, quia alias ſententia redderetur frustratoria, ſi interdicta Civitate in Eccleſia Cathedrali diuina celebrari poſſent contra cap. ſi ſententia, & cap. ſi Civitas, de ſent. excommuni. lib. 6. Addo tamen; Eccleſiam Cathedralis in interdicto ſpeciali loci non includi, vnde, quamuis interdictum in totius Diaceſis, & in omnes Civitates Eccleſias latum eſſet, Eccleſia tamen Cathedralis non cenſeretur interdicta, ſic Vgol. vbi ſupra, & Henriquez lib. 13. de Excommuni. & interdict. 4. §. 1. citans Sylueſtrum & Roſellam, & Cou. loco proxime citato, qui pro hac re refert Io.

Staphil. vbi ſupra, & alios plurimos, arg. d. c. Quamuis, de praebend. lib. 6.

Dubium ſeptimum eſt. An interdicta Civitate, ciues & habitatores eius interdicti ſint? Reſponderur ex communi DD. ſententia non comprehendi, niſi qui culpabiles ſunt, & cauſam interdicti dederunt, Sic Palud. 4. diſt. 18. quaſt. 8. in quarto art. principali, §. Quantum ad vniuerſum, S. Anton. 3. part. tit. 27. de interdicto, capit. 3. in fine, verſic. Item interdicto loco Summa Aſtenſis, par. 2. lib. 7. tit. 2. artic. 1. quaſt. 3. Calderin. tract. de interdicto, membr. 2. colum. 4. fol. 3. Fel. in c. Rodulphus, colum. 1. de reſcript. Sylueſt. verbo, interdictum, 2. verſic. Sextum Martin. Ledem. 2. 4. quaſt. 26. art. 2. tract. de interdicto. Notab. 3. Nauar. in Man. cap. 27. numeri 167. Cou. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 6. verſic. His demique elucis, & numer. 4. verſic. Quarto, de ſentent. excommuni. lib. 6. Feder. de ſent. conſil. 288. vbi late hanc rem tractat. Henriquez lib. 13. de Excommuni. & interdicto, cap. 42. §. primo. Vgolin. de cenſ. Eccleſ. Tab. 5. cap. dexto, §. ſecundo, num. 6. & cap. 21. §. 5. numeri 1. Felicianus Epilcopus Scaſenſis in Enchirid. de Cenſur. cap. 7. de interdicto. Burgaſius de iure, & diſpenſat. par. 6. de ſent. Interdicti, num. 46. & colligitur expreſſe ex cap. ſi ſententia, §. ceterum, & ibi Gemin. num. 4. & Anchar. num. 3. & gloſ. ibi. in verbo, ſi ſententia, & in verbo, interdicti, de ſent. excommuni. lib. 6. & Panor. in cap. Non eſt vobis, num. 8. de ſponſa. vnde, extra Civitatem qui culpabiles non ſunt & Sacramenta ſumere, & diuini interſe, & in Eccleſia licite ſepeliri poſſunt.

Dubium octauum eſt. An interdicta Civitate, ſi poſtea augetur Civitas, pars aueta interdicta ſit? Reſponderur etiam partem illam interdictam eſſe, augmentum enim eius natura eſt, cuius eſt res, quae augetur, vt pluribus dicit Philip. Prob. in addit. ad Ioan. Monac. in cap. Quamquam, num. 4. & ſeq. de elect. lib. 6. & idem dicendum eſt ſi Eccleſia interdicta aueta ſit, aut etiam parlatim per partes reſecta ſit, ita vt ex priori nulla pars romanerit; ſicut eadem eadem eſt, quae prius exiſtimatur, arg. l. proponetur, §. de iudic. & l. Quid tamen, §. plane ſi per partes, & in §. in nauis, §. quibus modis vtuſque et. amittit, vbi ſi adiecta ſit sine per partes, vel tote noua facta ſint, ſicut etiam & nauis, eadem eſt exiſtimatur, vt ibi dicitur, & ideo vtuſque eorum non amittitur, vt habetur in tit. l. Quid tamen, & ideo ob paritatem rationis; idem in caſu noſtro dicendum erit, arg. cap. cum dilecta, de conſum. vel. vel inutit.

Dubium nonum eſt. An deſtructo loco, ſeu Civitate interdicta, eo ipſo interdictum tollatur? Ratio dubij eſt: quia Eccleſia ſemel deſtructa funditus, & iterum conſtructa, non cenſetur eadem Eccleſia, ex Goſſred. in Summa, de Eccleſ. edific. in fine, vnde iterum conſecrari debet, ex Panor. in cap. poſuiſti, de conſecr. Eccleſ. vel altar. Cum igitur non ſit eadem Eccleſia, interdictum cenſeri debet ſublatum. Deinde deſtructa Eccleſia, reuocata cenſetur indulgentia illi conſeſſa, ex Palud. 4. diſt. 20. quaſt. 4. artic. 1. principali, §. Quantum ad tertium. Concluſ. 4. & Nauar. in comment. de Iubilaeo. Notab. 3. 1. num. 26. ergo a fortiori interdictum ſublatur eſſe debet, cum interdictum ſit poena, indulgentia fauor, arg. cap. iud. de reſcript. lib. 6.

Contraria tamen opinio mihi verior eſſe videtur, quam ſequitur Vgolin. de cenſ. Eccleſ. Tab. 5. cap. 21. §. 6. quod deſtructa Civitate, ſeu Eccleſia, adhuc locus ille interdictus manet, ſicut etiam interdicto homine, etiam poſt mortem interdictus eſt. Ratio eſt; quia interdicta Civitate adhuc locus manet, etiam ſi deſtruantur aedes, vnde et in tali interdicto locus interdictus ſit, ita vt nec in aedibus nec extra aedes ſub dio, aut tentorio diuina fieri poſſint, manente loco Civitatis, interdictum manet, etiam deſtrictis aedibus. Eodemque modo deſtructa Eccleſia, quae remanet locus, ſub nomine Eccleſie interdictus, (niſi enim aliud eſt Civitatem, aut Eccleſiam interdicere, quam diuina eo in loco prohibere, vbi Civitas, atque Eccleſia eſt) Eccleſia, aut Civitas deſtructa, adhuc interdicta cenſetur. Nec valent rationes in contrarium; quia ideo Eccleſia deſtructa, ſi reſtituat conſecrari debet, quia non eſt eadem Eccleſia.

Ecclesia; At verò interdicta Ecclesia non interdicuntur parietes, sed ne in loco concluso ipsis parietibus, diuina fiant, prohibetur; vnde cum interdictum inhaereat loco, & locus idem manet, etiam destructis parietibus, & alijs constructis, adhuc manet interdictum idem, ob identitatem loci, qui interdicuntur. Neque obstat, quod de indulgentia dictum est; ideo enim destructa Ecclesia tolluntur indulgentia, quia cessat causa concessionis earum; ea enim de causa conceduntur alicui Ecclesie indulgentie, vt Christi fideles eam magis frequentarent, ibique diuina facerent, vel audirent, quibus cessantibus ex destructione Ecclesie, merito cessant indulgentie illi concessas, arg. capit. cum cessante, de appell. At verò destructa Ecclesia interdicta, non cessat causa in interdicti, que est, ne in loco vbi Ecclesia, aut Civitas est; diuina fiant, remanet enim locus, cui interdictum inhaeret & ideo interdictum manet; sicut privilegia concessa Ecclesie, etiam destructa illa, remanent, quia concessa esse censentur in loco, in quo Ecclesia fuit, vnde, sicut locus remanet, ita etiam resecta Ecclesia, privilegia sua retinet, vt docent Alexand. in l. inter stipulantes, §. sacram, in fine, & ibi Iason, num. 30. vers. Quid autem de Ecclesia funditus destructa, ff. de verb. obligat. & Felin. in capit. cum dilecta, vers. sic destructo, numer. 97. de Receptis, & est communis DD. opinio, vt Alexand. vbi supra testatur.

Secundo in hac materia de interdicto vniuersali loci, nonnullae alie difficultates esse possunt, quarum

Prima sit, Quomodo intelligatur interdictum quo interdicitur terra alicuius Domini, & questio solū est, quando Dominus ille, cuius terra interdicta est, plures habeat; si enim vnā tantum terram habeat, dubium non est, quanam interdicta sit, illa enim interdicta erit, & hoc quacunque ratione illam habeat, ex quo de alia intelligi non possit, arg. l. nominatum, ff. de liber. & posthum. alioquin sententia esset frustratoria, arg. c. si sententia, vers. cū verò, de sent. excomm. lib. 6. & facit l. Quoties, ff. de rebus dub. sola igitur difficultas est, quando plures terras habeat & interdicitur terræ illius, quanam interdicta censentur; in qua re, vt optime notauit Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 5. cap. 21. §. 4. & obscurè, & confusè locuti sunt DD. maxime Ioan. Andr. in Nouella, Anchar. Gem. & Philip. Franc. in c. si sententia, §. ceterum de sent. excomm. lib. 6. & Summa etiam, quos inferius referemus, quorum dicta vt clara reddantur, & certa ab incertis distinguantur, ad certa capita reducenda sunt.

Primum est, si plures terras habeat vario iure, & apparet, quam, aut quas Iudex interdiceret voluit, tunc illa, vel illæ interdictæ erunt, quocunque iure, aut ratione illam, aut illas teneat, & hoc apud omnes certum est, arg. cap. cum voluntate, de sentent. excomm. & l. non omnia, ff. si cert. per.

Secundum est, si plures terras habeat, & non satis apparet, quam, aut quas Iudex interdiceret voluit, tunc si in vna ex illis absolutum dominium habeat, non autem in alijs, probabile valde est, illam solū interdici in qua dominium absolutum habeat, non alias, arg. l. cum queritur, ff. de statu hom. si autem in pluribus absolutum dominium habeat, si commode adiri possit Iudex, consulendus erit, an voluerit omnes illas interdiceret, an aliquas tantum, & statim erit dicto Iudicis, quod si adiri commode nequeat, quicquid Vgolin. vbi supra, in hoc casu nullas omnino interdictas esse putet, ob sententiæ incertitudinem, communitate tamen & verior opinio est omnes illas terras, que simpliciter & absolutè sunt propriae illius Domini, hoc interdicto comprehendit; vt colligi potest ex Syluestro, verbo, interdictum, 2. vers. Secundum. Cum enim non sit maior ratio vnus, quam alterius, aut omnes, aut nullæ interdictæ erunt; quia verò frustratoria planè & inutilis sententia esset, si nullæ sub tali interdicto comprehenderentur, contra mentem, & intentionem iuris, & iudicis, cap. si sententia, vers. cum verò, de sent. excomm. lib. 6. dicendum erit, omnes interdictas censeri, ne aliquo sententia illud detur.

Tertium est, si ex interdicti forma constet, omnes alicuius Domini terras interdixisse, vt habetur in Extrau. Super-

gentes, de Consuetu. tunc quidem certum est, primò tali interdicto comprehendendi omnes terras, quarum dominium absolutum habeat.

18 Secundo, etiam comprehenduntur omnes illæ, in quibus habet dominium iurisdictionale, id est, in quibus exercet iurisdictionem temporalem, arg. cap. si nò, 2. de offic. deleg. ex S. Anto. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 3. Tabiena, verbo, interdictum, 1. §. vndecimo Angelica, verbo, interdictum, 2. numer. 1. Syluest. verbo, interdictum, 2. numer. 3. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. ca. 42. §. 2. Palud. 4. distin. 18. qu. 8. circa quartum principale, §. Quantum ad vigesimum. Alph. Vivald. ti. de interdicto, nu. 178.

19 Tertio comprehenduntur etiam omnes illæ terræ, quas dicitur Dominus habet in feudum, vel emphyteusim, & hoc propter dominium vile quod habet in illas terras, & facit cap. 1. de postul. prælat. S. Anton. expresse, & Angelica, Tabiena, Syluest. Henriquez & Alphons. Vivald. vbi supra, contra Rhodonensem & Summam Confess. lib. 3. tit. 33. quæst. 225. qui putant non extendi ad feuda, quia pœna sunt restringendæ, sed contra eos est text. d. c. 1. in verbo, Terram.

20 Quarto, intelliguntur etiam omnes terræ, quæ pertinent ad eum ratione dotis vxoris, quia maritus constantè matrimonio est dominus dotis vxoris, ff. de auro & argento legato, l. Quintus, & arg. l. doce ancillam, C. de rei vind. & in instit. princip. Quibus licet alienare, vel non S. Anton. Tabiena, Syluest. Alph. Vivald. Henriquez vbi supra, Calder. tract. de interdict. memb. 2. num. 29.

21 Quinto intelliguntur etiam Terræ, in quibus Dominus ille habet vsufructum. Ioan. Andr. & Geminian. in ca. si sententia, de sentent. excomm. lib. 6. Angelica, verbo, interdictum, 2. numer. 1. Syluester. Henriquez vbi supra; quicquid Calderin. cit. in hoc contrarium senserit, sed male, vt notat Tabiena, verbo, interdictum, 1. §. vndecimo, in fine, quia vsufructus in multis casibus est pars dominij, ff. de vsufruct. l. 4.

22 Sexto comprehenduntur etiam omnes Terræ quæ dicto Domino adhaerent in crimine propter quod latum est interdictum, ita glori. in ca. 1. in verbo, Terram, de postul. prælat. & Innoc. & Hostiensis ibi relati a Syluestro, cit. & Angel. in verbo, interdictum, 2. num. 1. Summa Pisanell. verbo, interdictum, 2. in principio. Palud. 4. distin. 18. quæst. 3. circa quartum principale, §. Quantum ad vigesimum, & videtur expresse colligi ex d. c. 1. de postul. prælat. vbi interdictum quoddam Papæ in Terras Regis Francorum latum, a Cardinali Summi Pontificis legato declaratum fuit, vt comprehenderet Terras quæ dicto Regi adhaerent, cuius Cardinalis declarationi statim in illo capite. Vbi obseruandum est, quod licet ibi mentio tantum fiat Terrarum, quæ adhaerent dicto Domino, & non exprimitur quod adhaerent in crimine, vnde videri potest æquè bene intelligi posse de Terris, quæ aliquo modo pertinebant ad dictum Regem siue tanquam ei commendatæ, siue aliquo alio modo: Tamen æquè bene, vel meo iudicio melius intelligi potest de Terris, quæ Regi in crimine adhaerent, tum propter auctoritatem Doctorum, quos supra retulimus, qui omnes ita intelligunt tum etiam, quia hoc videtur esse adhaerere alicui.

23 Secunda difficultas esse potest, de Terra * quam aliquis Domi-

A D D I T I O.

Adde. Et quod hæc terra, quæ pro indiuiso possideret a duobus dominis, non debet censeri interdicta, si fuerint interdictæ terræ alterius illorum dominorum, facit simile de habente partem inferiori domus communem cum fratre, quia si ille delinqueret, & ob penam domus veniret demolenda, non deberet pars illa inferior sic delinquentis destrui, quia rednndaret in damnum partis superioris domini innocenti, tenuit Rot. decis. 217. num. 4. par. 1. in nouiss. Item habens rem communem cum pupillo fruitur privilegio ipsius pupilli, scilicet, ne res suæ præscribantur, si communem, ff. quem adm. seruit. amitt. cum similibus multis.

Hh 2

Domus communem cum alio habet, an hac simul cum alius Terris eiusdem Domini interdicta conſentur? Hinc difficultati communiter reſpondent DD. v. Gemin. in cap. ſententia, de ſentent. excommun. libr. 6. Calderin. tract. de Interdicto, membr. 2. numero 3. S. Anton. 3. par. tit. 27. de Interdicto, cap. 3. Angelica, verbo, Interdictum, 2. num. 2. Sylueſter in verbo Interdictum, 2. verſ. Secundum, Alphonſus Viuald. tit. de Interdicto, nu. 178. Tabiena, verbo, Interdictum, 2. §. vndecimo, diſtinguendo; vel enim Terra hac eſt indiuiſa, & ab utroq; Domino indiuiſe poſſidetur, & ſic terra hac interdicta non conſentur, ne Dominus innocens propter delinquentem puniatur, arg. ca. ſina. 1. quaſt. 4. vel Terra diuiſa eſt in partes, & vniuiſque habet vnā certam partem, & ſic tota illa pars, quæ pertinet ad illum Dominum, cuius terræ ſunt interdictæ, interdicta eſt, arg. cap. ſina de præbend. libr. 6. & arg. l. Quintus, ff. de auro & argento legat. Quod ſi dicas, hac ratione interdictum huius partis terræ fruſtratoriu erit, quia omnes eius habitatores poterunt intereſſe Diuinis in altera parte terræ; Reſpondeo, etiam ſi hoc verum ſit, erit tamen nonnulla pœna illius Domini, quod in parte terræ quæ ad eum pertinet, non celebrentur officia Diuina; vnde quauis ſit fruſtratoriu quantum ad populum, quantum tamen ad Dominum fruſtratoriu non erit.

24 Tertia difficultas eſſe poteſt de terra alicui pignorata, an intelligatur interdicta quando interdicitur terræ pignoris, an quando interdicitur terræ illius, cui pignorata eſt? Cui Reſpondeo

Primo, Quando interdicitur terræ pignoris, tunc certum eſt interdictam eſſe, quia dominium huius terræ manet penes pignoram, vnde dicitur eſſe terra ipſius pignoris.

Secundo, Quando interdicitur terræ illius, cui pignorata eſt, iudicandum eſt, ſi enim feratur interdictum ſub hac forma, *Interdicimus terras talis perſonæ*, nempe illius, cui pignorata eſt terra, tunc talis terra pignorata non eſt interdicta, quia hac terra non poſſeſt dici eſſe illius vltimo modo: ſi autem feratur ſententia ſub hac forma, *Interdicimus terras, quas poſſidet, quas tenet*, vel ſimilibus modis, tunc etiam terra pignorata ſub hac ſententia continetur; ſi quidem is, cui res aliqua pignorata eſt, dicitur habere poſſeſſionem ipſius pignoris, ſi Qui ſauſdare coguntur, ſciendum, §. creditor, facit ca. cum Bertoldus, de ſentent. & re iudic. Felin. in cap. ex tenore, nu. 21. de Reſcript. Rota deciſ. 8. num. 2. in antiq. de elect. Angelica, verbo, interdictum, 2. nu. 1. Sylueſter, in verbo, interdictum, 2. verſ. Secundum, Alphonſus Viuald. tit. de Interdicto, nu. 178. Vgolin. de cenſur. Eccleſ. Tab. 5. ca. 2. §. 4. & facit l. ferui, ff. de vſucap. & communis opinio DD.

25 Quarta difficultas eſt, An ſi interdictis terris alicuius Domini, acquirat alias terras de nouo, interdictæ ſint terræ illæ, quas de nouo acquirit? Reſpondetur cum Palud. 4. diſt. 18. q. 8. art. primo principali, §. Quantum ad primū Concluſ. 5. & art. quarto principali, §. Quantum ad vigefimum, in fine Summa Aſenſi, par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. qu. 2. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 3. Angelica, verbo, interdictum, 2. nu. 6. Summa Piranel. verbo, Interdictum 2. in princip. Sylueſtro, verbo, interdictum, 2. verſicul. Secundum, Alphonſo Viualdo, tit. de interdicto, numer. 178. Summa Confefſorum lib. 3. tit. 33. qu. 226. Tabiena, verbo Interdictum, 1. §. Vndecimo. Gemin. in cap. ſententia, §. ceterum, num. 6. Anchar. ibidem, verſ. Sexto. Franc. ibidem, verſ. Sexto tangit, de ſentent. excommun. libr. 6. non eſſe interdictas, niſi lator, interdicti expreſſiſſet neōum terram habitam, ſed etiam habendam. Ratio eſt; quia ſententia non reſpicit futura, arg. cap. Quia nonnulli, & ibi gloſ. in verbo, ad futuras, de Reſcript. & arg. Clem. literas tit. eod. vbi etiam gratiæ non extenduntur ad futura; ergo multo minus pœnæ ad futura extendi debent, facit l. Non poteſt, ff. de iudicijs, & l. Damnum, ff. de damno infecto, & hæc videretur eſſe communis DD. ſententia, & fauet Vgol. de cenſur. Eccleſ. Tab. 5. c. 21. §. 2.

26 Quinta difficultas eſt, An Domino Alienante aliquam terram interdictam, quam prius bona fide poſſedit, v. g. vendat, donet, aut alio modo amittat, terra ſic alienata

remaneat interdicta? Reſpondeo cum Paludan. Summa Aſenſi, S. Anton. Angel. Tabien. Sylueſtro, Summa Confefſ. Alphonſo Viualdo, Anchar. & alijs DD. in ſuperius dub. reſatis & Henriquez lib. 1. 3. de excommun. & interd. cap. 42. §. 2. terram ſic alienatam, interdictam remanere. Ratio eſt; quia interdictum onus eſt, quod loco inhæret, & ideo ad quemcunque tranſit cum re ipſa, ſcilicet terra ſic alienata, arg. cap. ex literis, de pignorib. Et quia interdictum ſimpliciter latum in locum non tollitur niſi per ſententiam ſuperioris, & idem ſignificat Vgolin. Tab. 5. §. 1. qui pro hac etiam ſententia reſert Calderin. tract. de interd. memb. 2.

27 Circa has tamen duas difficultates vltimas videtur eſſe difficultas, quia in interdicto generali perſonarum, vt infra dicemus, hoc ipſo quod aliquis de nouo incipit eſſe de populo interdicto, efficitur interdictus, & e contra hoc ipſo quod deſinit eſſe de populo interdicto, deſinit eſſe interdictus, ergo idem dicendum eſt de loco, aut ſubter reddenda eſt ratio diſparitatis. Reſpondeo tamen cum Palud. 4. diſt. 18. quaſt. 8. art. primo princip. §. Quantum ad ſecundum poſt Concluſionem quartam, verſ. Sed hic notandum, diſparitatem eſſe rationem interdicti localis, & perſonalis generalis in hac re; Quia in interdicto generali perſonali interdicitur omnes perſonæ, quatenus inueniuntur, quatenus faciunt vnū populum; populus autem idem manet quamuis aliqui de nouo ad illum accedant, & aliqui ab illo recedant; & dat exemplū in flumine & aqua; Quamuis enim aque ſemper fluant, & ſemper de nouo ſuccedant, ſemper tamen dicitur idē fluuius, in interdicto autem locali generali interdicitur multa loca ſingulariter & non quatenus inueniuntur ſub vno Domino; vnde interdictum generale loci afficit vnū quocumque locum per ſe, quare licet Dominus mutetur, quia tamen locus nō mutatur, ideo locus ille remanet interdictus. Vnde licet Viualdus vbi ſuprà, eſt rationem aliam in contrarium dubius ſit, tamen tamen in hac re ſententia inclinatur, & commune eſt affirmari.

28 Sexta difficultas eſſe poteſt, Quam generale interdictum loci ſeruare teneatur? In qua re

Primo certum eſt, Perſonas ſubiectas illi, a quo latum eſt interdictum ad illud ſeruandum obligari.

Secundo obſeruari debet etiam ab eo, qui illud tulit, alioquin illud violando, grauiter peccat, ex Calderin. tract. de interd. men. b. 2. Sylueſtro verbo, interdictum, 2. verſ. Vigefimum, & Vgolin. de cenſur. Eccleſ. Tab. 5. capitulo 6. §. 1.

Tertio, obſeruari debet non ſolum ab habitatoribus ciuitatis, ſed etiam ab exteris, qui eo conueniunt, vt habetur in cap. licet, verſ. ad ca. tamen, de priuilegijs, libr. 6. & communis DD. opinio reſtat, quia interdictum inhæret ipſi loco, ideoque illuc aduenientes, a Diuinis inde ſeruentur.

Quarto, obſeruari debet non ſolum a laicis illius loci, arg. c. 3. §. Quod ſi, & c. priuilegia, de priuilegijs, in nouo, & cap. licet, eod. tit. libr. 6. verum etiam a Clericis, arg. cap. Non eſt vobis, de ſponſal. & cap. Quod in te de pœnit. & remiſſ.

29 Dubium ſolum eſt de exemptis, & etiam de reſcriptis, qui ſerè omnes ſunt exempti ab ordinarijs per priuilegia Apoſtolica. Nihilominus tamen dicendum eſt, etiam illis teneri ad obſeruandum huiusmodi interdictum, quatenus ab ordinario latum ſit, vt habetur expreſſe in cap. Abſcortitate, de priuilegijs, li. 6. & Clem. Ex frequentibus de ſc. excommun. & Conc. Trident. ſeſſ. 2. §. de Regularib. cap. 12. de teſtatur Henriquez libr. 1. 3. de excommun. & interd. cap. 42. §. 4. vbi expreſſe docet generale interdictum Episcopum extendi ad Eccleſias vrbis, aut ſuburbij exemptas reſcriptum, & ordinis Militaris S. Ioannis, & ait id ita obſeruum eſſe Salmantica, ex Sapientum conſultatione, & priuilegium facit Trident. vbi ſuprà cap. 12. quia generaliter loquitur, & cap. 22. derogat priuilegijs Religioſorum quoad hæc, & etiam Mari magno, in particulari meminit illius Hieroſolymitanæ, & idem docent Nau. in Manual. cap. 27. numer. 190. & Alphonſus Viualdus, tit. de interdicto, num. 162. & num. 187. Et certe d. c. 12. Trident. tenetur Clem.

Clemen. Ex frequentibus. cit. hoc ipsum satis exprimitur, ubi præcipitur religiosis, vt obseruent interdicta omnia, quæ obseruantur ab Ecclesia Cathedrali, vel ab Ecclesia Matrice, vel ab Ecclesia parochiali; & hoc non solum si interdictum hoc latum sit à Sede Apostolica, sed etiam ab ordinarijs locorum, & à Concilijs provincialibus; & quoscunque contra facientes eo ipso excommunicatos esse decernit dicta Clementina. Adde tamen, Quod si aliqua religio post Concil. Tridentini, & dictæ Clement. Ex frequentibus, Constitutionem, super hac re à Summo Pontifice speciale privilegium haberet, aut etiam laici tale privilegium obtinerent, non tenebantur ad huiusmodi interdictum seruandum, argum. cap. fin. de sent. excommun. lib. 6. & cap. licet, de privileg. lib. 6. Quam facultatem solus Papa concedere potest, vt docent gloss. in c. Ad hæc. 5. & ibi Panorm. de appell. & Quintil. Mandos. in tract. Signatur. grat. de licent. quas refert, ac sequitur Vgolin. de cens. Eccles. Tabul. 5. §. 2. num. 1. & de generali interdicto loci hæc dicta sunt, plura enim legi possunt lib. 3. capit. 33. excommunicatione decima tertia, ubi dictam Clementinam, Ex frequentibus, de sentent. excommun. latius explicauimus.

De interdicto Personali. Cap. IIII.

S V M M A R I V M.

- 1 Interdictum personale quidnam sit, & quotuplex.
- 2 Persona omnes in quocunque interdicto expressa, sic ea sententia ligantur, vt nullibi Diuinis interesse possint.
- 3 Interdicto generali populi qualiter singuli censeantur interdicti.
- 4 Interdicti generaliter, licet quamdiu sunt de populo illo, interdicti sint, si tamen desinant esse de illo populo, hoc ipso desinunt esse interdicti.
- 5 Domicilium in alterum locum voluntariè transferens, quædo adhuc maneat interdictus.
- 6 Bannitus in perpetuum in alium locum non interdictum desinit esse de populo interdicto.
- 7 Interdicto de populo existens, si ingrediatur religionem, post professionem desinit esse interdictus, & quare.
- 8 Interdicto populo, qui de nouo veniunt, & de populo illo sunt, interdicti etiam censeantur.
- 9 Interdicti generaliter quinam dicendi.
- 10 Interdicti specialiter quinam sint.
- 11 Interdicti nominatim quinam habendi.
- 12 Interdicto generali ligantur omnes illi, qui sunt de populo interdicto, etiam si innocentes sint.
- 13 Interdicto generali ligantur etiam absentes, qui de illo populo sunt.
- 14 Interdicto generali comprehenduntur etiam Nobiles, & Duces, si membra sint populi interdicti.
- 15 Interdicto generali populi non ligantur persone Ecclesiasticae.
- 16 Interdicto generali populi non est interdictus locus.
- 17 Interdicto alterutro populo, an qui ciues sunt, veriusque populi, etiam ipsi interdicti sint.
- 18 Scribi potest quis in aliquam Ciuitatem, & populum, varijs modis, & quinam illi sint.
- 19 Interdicto populo, an interdicti sint habitantes ibi ad tempus pro suis negotijs, si non sint de illo populo.
- 20 Interdicta vniuersitate, etiam qui studiorum gratia ibi commorantur, interdicti sunt.
- 21 Interdicto generali populi non censeantur interdicti infantes ratione carentes, & quæ huius ratio sit.
- 22 Infantes in Ecclesia tempore interdicti sepeliri non possunt, & quare.
- 23 Interdicto populo Ciuitatis, an, & quando habitantes in suburbijs illius interdicti censeantur.

- 24 Interdictum contra Clerum latum Ecclesiam, quæ ad Clericos interdictos pertinet, non comprehendit.
- 25 Interdicto Clero, populus ad illam Ecclesiam pertinens nõ intelligitur interdictus.
- 26 Interdicto Capitulo, seu Collegio Clericorum, omnes etiam absentes ad Capitulum pertinentes sunt interdicti.
- 27 Interdicto Clero alicuius loci, comprehenduntur omnes habitantes primam tonsuram, dignitates, & beneficia.
- 28 Interdicta familia alicuius, etiam includitur Clericus eiusdem familiae.
- 29 Interdicto Clero, an comprehendantur religiosi.
- 30 Interdicto Collegio Doctorum, solum Doctores laici Collegij, non autem Clerici interdicti sunt.
- 31 Persona singularis qualiter interdicti possit, & solet.
- 32 Interdictus ab exercitio actus Subdiaconatus actum Diaconatus exercere nequit.

Est autem interdictum personale, quo personæ tantum & non loca interdicuntur, quod bifariam diuiditur: Quoddam enim est generale, aliquam hominum vniuersitatem interdicens, nempe populum, ciues, incolas, Collegium, Clerum; vt enim communiter tradunt Scriptores; propter peccatum Regis totus populus Regni, aut propter delictum domini, totus populus Ciuitatis, aut Castris interdicti potest; Quoddam verò est speciale, aliquam certam, vel incertam personam, vel aliquas certas, vel incertas personas interdicens, vt interdicens eum, vel eos, qui hoc, aut illud fecerint, aut facient; & hoc ob delictum personæ, aut personarum, quæ vel ex nomine, vel alia circumlocutione interdicuntur, imponitur. Circa hoc ergo interdictum personale.

Primo, ac principaliter dicendum est, Quod personæ omnes expressæ in ipso interdicto, siue generaliter, siue singulariter, tali sententia ligantur, ita vt non solum cum alijs in populo in communi, sed etiam nec seorsum, aut ibi, aut alibi interesse possint Diuinis, aut ea celebrare, vt habent expressè in cap. si sententia, de sentent. excomm. lib. 6. Palud. 4. dist. 18. quæst. 8. in art. 1. principali, §. Quantum ad secundum, Conclus. 1. S. Anton. 3. par. num. 27. de interd. cap. 3. Summa Astensis, par. 2. lib. 7. titul. 16. art. 1. quæst. 4. Tabiena, verbo, interdictum, 1. §. Quarto. Mart. Ledesin. 2. 4. q. 26. tract. de suspens. art. 2. Notab. 3. Nauar. in Manual. cap. 27. num. 167. Cottar. in cap. alma mater, par. 2. §. 1. num. 6. versic. Quod si personæ, de sent. excomm. lib. 6. Sotus. 4. dist. 22. quæst. 3. art. 1. Conclus. 1. Simon Maiol. lib. 3. de irreg. ca. 20. in princip. Alphons. Vuald. tit. de interdicto, num. 170. Henriquez libr. 13. de excomm. & interd. cap. 42. §. 2. Vgolin. de Censur. Eccles. Tab. 5. cap. 12. §. 1. & DD. in d. cap. si sententia, versic. Non debent alicubi, vt Gemin. nu. 4. Franc. Notab. 4. ubi obseruandum est, quod licet interdicto generali populi non interdicantur singuli tanquam personæ singulares, sed tanquam pars populi solum, prohibentur tamen singuli singulariter interesse Diuinis. Cuius rei rationem asserit Calderin. tract. de interdicto memb. 2. num. 30. quia interdicto prohibentur quædam actiones, actiones verò sunt singulatum suppositorum, & non vniuersitatis, ideoque quamuis interdictum cadat super singulos, quatenus sunt vnum aliquod in vniuersitate, hoc ipso tamen quod eos afficit, impedit, ne etiam singulariter Diuinis interesse possint. Quæ ratio desumpta est ex verbis d. c. si sententia.

Notandum etiam est, differentiam esse inter interdictos generaliter, & specialiter, seu particulariter interdictos; quod generaliter interdicti licet quamdiu sunt de illo populo interdicto, non possint interesse Diuinis, neque in locis ipsius populi interdicti, neque in alijs locis, ita vt quocunque vadant, secum deferunt suam sententiam; si tamen ita se transferant ad alium locum, vt omnino domicilium mutant, & desinant esse de illo populo, hoc ipso desinunt esse interdicti, propter rationem iam dictam; Quia generale interdictum populi cadit super eos singulos, quatenus faciunt vniuersitatem. Specialiter autem interdi-